

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1696/2022
13.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Младен Симић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Војне установе „Дедиње“ са седиштем у Београду, коју заступа Војно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 192/21 од 08.10.2021. године, у седници одржаној 13.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 192/21 од 08.10.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 192/21 од 08.10.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3864/19 од 15.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован приговор стварне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име оствареног, а незаконито неисплаћеног армијског додатка за период од новембра 2016. године до маја 2019. године исплати појединачно одређене месечне износе, са законском затезном каматом почев од датума доспелости до исплате, како је то ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да у име и за рачун тужиоца на износе из става другог изреке обрачуна и уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду ПИО, према стопама важећим на дан уплате у појединачно одређеним месечним износима, како је то ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име оствареног, а незаконито неисплаћеног војног додатка исплати за септембар 2016. године 3.094,56 динара са законском затезном каматом од 31.10.2016. године до исплате и за октобар 2016. године износ од 3.038,29 динара са законском затезном каматом од 30.11.2016. године до исплате и да у име и за рачун тужиоца обрачуна и уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду ПИО, по стопама важећим на

дан уплате и то за септембар 2016. године у износу од 1.147,77 динара и за октобар 2016. године у износу од 1.126,90 динара. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка плати 71.614,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 192/21 од 08.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом, трећем и петом изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, из свих законом прописаних разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 1. ЗПП.

Другостепеном пресудом правноснажно је одлучено о исплати војног додатка од 15% применом одредби Закона о војсци Југославије и Закона о војсци Србије. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени законски услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП. Ревизијски наводи тужене не представљају правно релевантни основ за изјављивање посебне ревизије имајући у виду да се истима оспорава утврђено чињенично стање, што представља недозвољени ревизијски разлог када се ради о ревизији из члана 404. ЗПП. Такође, нема потребе ни за уједначавање судске праксе, будући да су пресуде Апелационог суда у Београду на коју је указано ревизијом, донете поводом другачијег чињенично правне ситуације, у којима је тражена исплата војног додатка преко 15% до 20%, што није предмет ове парнице.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, и оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се цени на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена, уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 09.12.2019. године, а вредност предмета спора је 104.425,50 динара.

Имајући у виду да побијани део правноснажне пресуде износи 104.425,50 динара, то следи да ревизија тужене није дозвољена, са којих разлога је на основу члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

Применом члана 154. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке, тако што је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка, јер трошкови настали поводом одговора на ревизију не спадају у нужне и потребне трошкове за одлучивање о ревизији.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**